

Nr 207.

Godkänd av första kammaren den 9 maj 1930.

Godkänd av andra kammaren den 9 maj 1930.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående viss årlig ledighet för häradsskrivarna.

(Statsutskottets utlåtande nr 128.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 14 mars 1930 dagtecknad proposition, nr 206, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att medgiva, att häradsskrivare må tills vidare, under av departementschefen angivna förutsättningar, äga att utan kostnad för statsverket årligen erhålla ledighet för enskilda angelägenheter under en tid av 20 dagar intill det år, under vilket vederbörande uppnår 40 år, samt av 30 dagar för tid därefter, med rätt för honom att uppbära samtliga de med tjänsten förenade inkomsterna med undantag för den del därav, vilken enligt träffad överenskommelse skall utgå till vikarien.

Såsom av statskontorets utlåtande i ärendet framgår, har statskontoret ansett, att med hänsyn till de inkomster, som enligt nu gällande lönereglering tillkomma häradsskrivarna — framförallt i form av sportler — anledning icke förefinnes att på statsverkets bekostnad lämna dem någon ytterligare förmån, och även den nu föreslagna formen för beredande av semesterledighet åt befattningshavarna ifråga har synts statskontoret ur principiell synpunkt knappast vara tillfredsställande. Statskontoret har dock, med hänsyn till att de billighetskäl, som departementschefen återopat för beredandet av semester åt landsfiskalerna, i viss mån syntes kunna göras gällande även beträffande häradsskrivarna och de personer, som förordnats att uppehålla vakanta häradsskrivarbefattningar, icke velat motsätta sig, att häradsskrivarna tilldelas den förmån, varom nu är fråga.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har för sin del uttalat, att, med hänsyn till att tjänsteman vid fögderiförvaltning enligt bestämmelserna i brevet den 31 januari 1930 kunde vid ledighet av annan anledning än sjukdom i vissa fall få behålla en del av de honom enligt stat tillkommande löneförmånerna — högst en tredjedel — samt särskilt de avsevärda extra inkomster, som i tjänsten tillfölle häradsskrivarna, någon tvekan kunde råda, huruvida det under nuvarande förhållanden kunde anses erforderligt att vidtaga åtgärder för beredande åt häradsskrivarna av förmån av semester eller däremot svarande ledighet. Även lönenämnden har emellertid, i betraktande av att Eders Kungl. Maj:ts förelagt innevarande års riksdag förslag om beredande av semester åt landsfiskalerna, ansett billighetsskäl föreligga för att häradsskrivarna berättigades erhålla viss mot semester svarande årlig ledighet.

Den tveksamhet beträffande beredande åt häradsskrivarna av den föreslagna förmånen, varåt såväl statskontoret som civila lönenämnden givit uttryck, har synts riksdagen fullt befogad. I motsats till de hörda myndigheterna har riksdagen emellertid ansett tillräckliga skäl icke föreligga för ett tillerkännande åt befattningshavarna av förmånen ifråga.

Redan den omständigheten att man nu, då förslag till ny lönereglering för häradsskrivarna inom en snar framtid torde komma att föreläggas riksdagen, skulle införa en ny form av ledighet för denna befattningshavargrupp, har föranlett riksdagen att ställa sig avvisande mot förslaget. Billighetsskålen hava ej heller synts riksdagen alltför tungt vägande. Häradsskrivarna måste nämligen, åtminstone i allmänhet, vid jämförelse med andra statstjänstemän genom sina sportelinkomster anses intaga en relativt gynnsam ställning i avlöningshänseende, och de torde vara i tillfälle att så ordna sitt arbete, att de kunna utan nämnvärd kostnad bereda sig mot semester svarande ledighet. Erinras må, att för häradsskrivarna icke föreligger skyldighet till sju timmars daglig tjänstgöring å tjänsterummet. Med anledning av att förenämnda myndigheter såsom skäl för beredande åt häradsskrivarna av nu ifrågavarande förmån åberopat den omständigheten, att förslag framlagts för innevarande års riksdag om tillerkännande av semester åt landsfiskalerna, vill riksdagen slutligen framhålla, att enligt riksdagens beslut i anledning av Eders Kungl. Maj:ts proposition, nr 107, angående anslag till fögderiförvaltningarna m. m. det avgörande för riksdagens godkännande av sagda förslag varit den betydelse ifråga om kontrollen över landsfiskalernas sätt att fullgöra sina åligganden, införandet av semesterrätt för dem otvivelaktigt komme att medföra.

Under åberopande av vad sålunda anförts, får riksdagen alltså anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke av riksdagen bifallits.

Stockholm den 9 maj 1930.

Med undersätlig vörnad.